

Met hulp van Stichting Ambulancewens bij het lunchconcert.

Vanuit het hospice

De tijd staat niet stil. Dit jaar bestaat het hospice alweer 7 jaar!

In 2002 ontstond het idee bij ons om een Joods hospice op te zetten, met in gedachten dat niemand in eenzaamheid wil sterven. Natuurlijk proberen mensen thuis te blijven als ze ziek zijn en zeker als ze terminaal ziek blijken. Veel komt aan op de aanwezigheid en beschikbaarheid van mantelzorgers: familie en vrienden die de professionele

medische zorg ondersteunen.

Als het ziek zijn lang duurt kan het gebeuren dat mantelzorgers op hun tandvlees lopen en wanhopig op zoek gaan naar hulp. Dit wordt steeds moeilijker nu de overheid wil dat er juist meer en meer een beroep gedaan wordt op het eigen netwerk. Het ergste scenario is als mensen alleen zijn en niet kunnen terugvallen op mantelzorgers, iets wat regelmatig voorkomt. Door de Tweede Wereldoorlog zijn velen uit de Joodse gemeenschap alleen komen te staan. Dan redt men het niet thuis. Voor een verpleeghuis is men vaak te ziek. Dan is het hospice een uitkomst. Omringd door de professionele zorg van vrijwilligers, hospice arts en de verpleegkundigen voelt men zich veilig en niet alleen.

U treft in deze Nieuwsbrief het ontroerende verhaal van **Simon Soesan**, wiens moeder in het hospice verbleef. Ik hoop dat u de oproep van Simon onderschrijft en ons werk blijft steunen. We zijn blij dat wij een aantal apparaten, die kapot waren gegaan, konden vervangen met hulp van een Facebook actie.

Ruben van Coevorden is vanaf de dag dat het hospice opende in 2007 de hospice arts en medisch adviseur. Zonder zijn expertise en nesjomme zou het hospice niet zijn wat het is: een plek waar men de best mogelijke palliatieve terminale zorg ontvangt, met name op het gebied van pijnbestrijding. Ruben is dag en nacht beschikbaar voor onze bewoners: waar vind je nog zo'n arts?

Naast de uitstekende medische zorg is er de onvervangbare rol die onze vrijwilligers spelen in de zorg rond de bewoners en hun geliefden. Gelukkig hebben we weer een **aantal nieuwe vrijwilligers** mogen verwelkomen. Middels voortdurende scholing zijn ze in staat hun veelzijdige werk goed te doen. Zij ervaren het als een voorrecht iets te mogen betekenen in deze laatste levensfase, waarin men vaak kwetsbaar is door de ziekte maar ook door alles wat men nog zou willen maar niet mogelijk lijkt. Gelukkig is er de Wensambulance die helpt de wensen van bewoners te realiseren.

Droom niet je leven, maar leef je dromen..

Sasja Martel, *directeur*

Christen Unie op bezoek

Carla Dik, Tweede Kamerlid, en Tjitske Kuiper, afd. Amsterdam, van de Christen Unie op bezoek in het hospice op 3 februari 2014.

Jose van Gool, die tot 1 mei in het hospice exposeert is een van de kunstenaars die een werk ter beschikking stelt voor de kunstveiling op zondag 25 mei van 13 - 15 uur.

Hier ben ik thuis...

Deze column heeft te maken met het overlijden van mijn moeder, maar gaat over iets anders. Mijn moeder was de laatste jaren niet meer zo gezond. Het lichaam was moe. Mijn vader hielp haar, zorgde voor haar, totdat ze niet meer kon. Opeens kon ze helemaal niets meer. Ze was op. In het Nederland van 2013 zitten ziekenhuizen niet op een zieke, oude vrouw van 90 te wachten. Het was op een zaterdag dat mijn moeder niet meer thuis kon blijven. En niemand die haar een bed kon geven. Mijn ouders hebben hun hele leven voor hun ziekenzorg betaald. En toen hadden ze ziekenzorg nodig. Zorgtehuizen hadden geen plaats. Even dacht mijn familie dat de wereld compleet gek was geworden. Maar toen was er iemand met een slim idee. Er werden telefoontjes gepleegd en een warme kamer met lief personeel stond voor haar klaar in het Joods Hospice Immanuel. Immanuel – God is met ons – had wel degelijk een plek voor haar. Niemand wist voor hoe lang, maar in ieder geval had ze een plek met lieve zorg. Ondanks haar pijn wist ze waar ze was en zei ze diverse malen blij: "Hier ben ik thuis." In de drie dagen dat wij, de familie, Immanuel leerden kennen, waren we diep onder de indruk. Een team van professionals en vrijwilligers geven zo veel aan de patiënten, het is in feite niet te beschrijven. Mijn moeder stierf na drie dagen in Immanuel. Vredig, rustig en zacht. Het team daar gaf ons een begeleiding alsof we familie waren. Alles werd ons uitgelegd, waarna men aan het werk ging en alles rustig geregeld werd. We

stonden verbaasd hoe men ons aanvoelde, hoe men ons troost gaf. In de grote woonkamer kreeg ik een broodje aangeboden, en uiteraard koffie. Om wat te bedaren, om rustig te kunnen nadenken. Nu zal de lezer vragen waarom ik dit schrijf. Wel, dit muisje heeft nog een staartje. Wij begrepen allemaal hoe Immanuel werkt, maar dat kost wat. En Immanuel heeft donaties nodig. In de Joodse traditie komen, na een begrafenis, de bedelaars en dan is het de gewoonte iets te geven aan de minder gelukkigen onder ons. Daarom besloten wij, als familie, dat er tijdens de sjiwwe met een potje zou worden rondgegaan om een donatie voor Immanuel te vragen. Ook de rabbijnen die bij de sjiwwe waren, kenden dit gebaar, en stemden in. We zijn blij dat we op deze manier een bescheiden bijdrage aan Immanuel hebben kunnen geven. "Je zal ze niet nodig hebben, maar als het moet, nou dan is er geen betere plek," hoorde ik mensen zeggen. Ik wens u allen dat u Immanuel niet nodig zult hebben. Maar zij hebben úw steun wel nodig, ook als uw leven vredig en rustig is; er zijn minder bedeelde mensen onder ons. Ik hoop dat ons initiatief u ook op ideeën zal brengen ... In Immanuel, juist dankzij de mensen die daar werken, is God inderdaad met u.

© Simon Soesan
December 2013

Vrijwilligster en fotografe Marie Jeanne van Hövell tot Westerflier overhandigt een foto tbv de kunstveiling.

Simone Koopman, vanaf de opening vrijwilliger, en Mees Bulder, een van onze nieuwe vrijwilligers, bakken samen hun verjaardagstaart.

IK ZIE DE MENSEN EN NIET DE ZIEKTE... een gesprek met hospice arts Ruben van Coevorden

Zittend achter de piano, in de mooie woonkamer van het hospice, tref ik onze hospice arts Ruben van Coevorden aan. Vrolijk speelt hij enkele melodietjes. Al snel raken we met elkaar in een geanimeerd gesprek. Ruben vertelt over zijn jeugd en zijn ouders. "Ik kom uit een typisch artsengezin, mijn vader was chirurg en mijn moeder verpleegkundige. Mijn ouders zijn beide holocaust- survivors, vader kwam terug zonder ouders en zusjes met alleen een broer, die samen met hem de oorlog overleefde. De familie van moeders kant kwam in de onderduik terecht en zij overleefden bijna allemaal de oorlog." Rubens ouders ontmoeten elkaar na de oorlog en krijgen naast Ruben nog een zoon en een dochter. "Mijn broer en ik zijn tegelijkertijd medicijnen gaan studeren, ik ben eerst naar de toneelschool gegaan, ik wilde graag bij het toneel, maar ben er helaas na drie maanden vanaf gestuurd omdat ze me te clownesk vonden, daarna ben ik medicijnen gaan studeren. Daar heb ik geen moment spijt van gehad, mijn werk is mijn hobby. Ik wilde net als mijn vader en broer chirurg worden maar op dat moment was er een opleidingsstop vanwege een overschot aan chirurgen. Ik kreeg toen de kans om huisarts te worden, dat leek me ook heel erg leuk en ik heb er nooit spijt van gehad." Het zorgen voor mensen werd er bij Ruben met de papepel ingegoten. "Mijn ouders waren allebei hele zorgzame betrokken mensen. Mijn vader was naast algemeen chirurg ook kankerspecialist en nam mij als klein kind al in het weekend mee naar

het ziekenhuis om bij zijn patiënten langs te gaan om te kijken hoe het met hun ging. Ik leerde dan ook al op jonge leeftijd dat zieke mensen niet eng zijn. Ik zag de mensen en niet de ziekte. Inmiddels heeft Ruben al bijna 30 jaar een bloeiende huisartsenpraktijk in Buitenveldert. In de loop der jaren kreeg Ruben in zijn praktijk steeds meer te maken met patiënten die op een niet menswaardige manier stierven, mede door de aidsepideemie, waar mensen in die tijd vrijwel altijd aan stierven en er toen geen gelegaliseerde euthanasie bestond. Ook kwam het in zijn praktijk voor dat joodse patiënten in hun laatste levensfase niet meer ondraaglijk wilden en konden lijden na de verschrikkingen die zij in het kamp hadden meegemaakt. Dit was het moment dat Ruben besloot zich te specialiseren in levenseindezorg (palliatieve terminale zorg) en daartoe ook een kaderopleiding volgde. Ruben wilde heel graag iets doen met deze kennis en al snel ontstond het idee voor een hospice. In 2002 liep Ruben onze huidige directeur Sasja Martel tegen het lijf die hetzelfde idee had. In 2007 werd Joods Hospice Immanuel geopend.

Elke dag rond vier uur gaat Ruben langs bij de bewoners van het hospice, behalve op woensdag dan is hij er de hele middag om overleg te voeren met de verpleegkundigen, coördinatoren en de directeur. Op Sjabbat is Ruben vrij, tenzij er een noodgeval is natuurlijk. Hij gebruikt deze dag om lekker bij te komen en op te laden. De bewoners van het hospice hebben in de meeste gevallen een terminale indicatie, dat wil zeggen dat zij ongeneeslijk ziek zijn met een levensverwachting van minder dan drie maanden. Door de gezamenlijke liefdevolle aandacht van de vrijwilligers, verpleegkundigen en coördinatoren leven de bewoners vaak op. Ruben zorgt ervoor de laatste fase zo comfortabel mogelijk te maken met zo min mogelijk pijn. In het hospice wordt het leven tot op het laatste moment gevierd. Dit sluit aan op de Joodse visie dat het leven voor de dood gaat. "Het werken met een ploeg mensen in zo'n hartverwarmende, gemeenschappelijke en vriendschappelijke sfeer met het doel mensen liefdevol op te vangen, daar doe ik het voor. De bewoners zijn ook vaak nog heel dankbaar, een glimlach van een bewoner, een handkusje, dat vind ik echt geweldig."

'Fabels en feiten rond palliatieve sedatie en euthanasie'

Op 26 november j.l. organiseerde het Palliatieve Netwerk Amstelland Meerlanden Café Doodgewoon in Brentano Amstelveen. Er kwamen uit de hele regio vele belangstellenden. Onze hospice arts Ruben van Coevorden gaf in een lezing weer wat de fabels en feiten zijn rond palliatieve sedatie en euthanasie. Een actueel onderwerp dat de laatste tijd voor erg veel onrust gezorgd heeft.

Wijkverpleegkundig Team

Emma Linssen helpt bij de Stichting Vrienden Joods Hospice Immanuel.

Wij zijn het wijkteam van Joods Hospice Immanuel, gevestigd aan de Amstelveenseweg te Amsterdam Buitenveldert. Eén van de zelfsturende teams van Amstelring. Met elf enthousiaste verpleegkundigen en een aantal flexibele krachten bieden wij met hoogwaardige palliatieve terminale zorg samen met een zeer deskundig en toegewijd team van vrijwilligers. Veel van onze verpleegkundigen kennen elkaar al jaren vanuit de wijkverpleging. Dat zorgt voor een hecht team met een enorme ervaring en deskundigheid in de palliatieve terminale zorg. Door onze expertise treden wij ook informeren en ondersteunend op naar collega's in de wijk.

Met hulp van Stichting Ambulancewens naar een lunchconcert.

Kort voor Pesach was er een educatieve Seider in het hospice voor alle vrijwilligers en medewerkers.

Onder: nieuwe vrijwilligers na het afronden van de basis cursus 2014.

Met hulp van o.a. Maror worden er nieuwe bedden aangeschaft.

Limmoed 2014 Coordinator Irit Suissa gaf een workshop over het hospice. Bestuurders en vrijwilligers stonden achter de info kraam.

Hoe kunt u aan het Joods Hospice Immanuel schenken?

Bridgedrive

Op 23 maart j.l. vond de jaarlijkse bridgedrive voor Joods Hospice Immanuel plaats o.l.v. Joost Dessaur. Het hele jaar door is er bridgen - in huiselijke kring - voor het hospice. De winnaars van de drive waren Jan Pelsma (l) en Chelly Kanes (r). Ina Groenteman (2e l.), die het geheel organiseert, overhandigde Sasja Martel (2e r), directeur hospice, het geweldige bedrag van €3000. Alle hapjes waren door vrijwilligers in het hospice gemaakt! Chapeau.

Kunstveiling voor het hospice

Zondag 25 mei is er een kunstveiling o.l.v. veilingmeester Jan Wolter van den Berg. Kunstwerken van nationale en internationale kunstenaars (schilderijen, foto's, sieraden en beeldhouwkunst) zullen onder de hamer gaan. Er is vanaf 1 mei een veilingboekje beschikbaar en u kunt de kunst in het hospice bezichtigen op afspraak (ook vanaf 1 mei).

Lokatie: Restaurant de Veranda (tegenover het hospice)

Tijd: Van 11 - 12 uur bezichtigen
Van 13 - 15 uur kunstveiling (contant betalen of per incasso)

Kom in Beweging voor het hospice

Zondag 13 juli is er de jaarlijkse Kom in Beweging Dag.

Tijd:

9:30 - 10:15 uur: Inschrijving en betaling bij hospice

10:30 uur: Warming-up voor alle deelnemers

Wilma Mateboer zal de warming-up verzorgen voor alle deelnemers aan de Kom In Beweging. Wilma is mede-oprichter en mede-eigenaar van All Sports Amstelveen, het meest toonaangevende Sport- en Fitnesscentrum van Nederland! Zij is professioneel personal trainer en heeft sport als hobby. Wilma heeft vele marathons op haar naam staan, is actief op vele terreinen. Het Joods Hospice Immanuel draagt zij een warm hart toe.

Lokatie:

In het Amsterdamse Bos zijn de volgende activiteiten te doen:

- Wandelen (diverse routes/afstanden)
- Run van 5/10 km om de Bosbaan heen
- Speciaal voor kinderen vanaf 5 jaar is er een loop met aangepaste afstanden.
- Streetgolf (de rage van dit moment! Deelname vanaf 12 jaar).

Kosten:

Wandelen/Run € 18 pp. Streetgolf €25 pp.

Opgave:

Via onze website kunt u zich opgeven middels het inschrijfformulier. Betaling gaarne vooraf naar rekeningnummer NL59ABNA045.54.44.277 o.v.v activiteit, aantal personen, mailadres.

Een gift zelf overmaken

U kunt zelf een gift overmaken aan het hospice.

Gift via een automatische incasso

Door het Joods Hospice Immanuel te machtigen voor uw gift ondersteunt u structureel ons werk. U kunt kiezen voor een eenmalige gift, een machtiging per maand, kwartaal of jaar. Wij sturen u graag een machtigingsformulier toe. Uiteraard kunt u de machtiging op elk moment stopzetten.

Via uw testament

U kunt geld nalaten aan het Joods Hospice via uw testament. Uw nalatenschap komt geheel ten goede aan het hospice, omdat wij als goed doel (ANBI) geen erfbelasting (voorheen successierechten) hoeven te betalen.

Schenken met optimaal belastingvoordeel - overeenkomst periodieke gift.

Vanaf 1 januari 2014 is het niet meer nodig een notaris in te schakelen om een periodieke gift vast te leggen.

Met een periodieke schenking verplicht u zich om minstens vijf jaar achter elkaar een vast bedrag (de hoogte maakt niet uit) te schenken. De verplichting stopt als u als schenker tijdens deze periode zou komen te overlijden. De schenking is volledig aftrekbaar!

Voortaan kunt u zelf een overeenkomst periodieke gift downloaden van de site van de belastingdienst. U vult de overeenkomst in, stuurt het ons op en wij vullen de ontbrekende gegevens op het formulier aan en sturen het u terug.

Zowel u als wij horen een kopie van de overeenkomst te bewaren voor het geval de Belastingdienst hierom vraagt. Om de gift aftrekbaar te laten zijn, moet u de periodieke gift jaarlijks verantwoorden in uw aangifte inkomstenbelasting. Uiteraard helpen wij u graag! Wij kunnen het formulier toesturen en ondersteunen met het invullen. Afhankelijk van uw inkomen kunt u tot maximaal 52% van uw gift terug krijgen.

Heeft u iets te vieren en weet u geen cadeau omdat u alles al heeft?

Geef het hospice uw cadeau! Organiseert u binnenkort een feest zoals een jubileum, verjaardag of bruiloft en draagt u het Joods Hospice een warm hart toe? U kunt een bijdrage vragen voor het hospice. Wij hebben een mooi certificaat dat wij u kunnen sturen.

Wilt u iets concreets schenken?

Het hospice is voor een heel groot deel afhankelijk van donaties, maar er zijn ook bedrijven of particulieren die ons steunen middels het leveren van warme maaltijden of bloemen, levensmiddelen zoals koffie, thee of fruit. Overleg met ons over de mogelijkheden die daarvoor zijn.

Meer informatie over schenken aan het hospice kunt u krijgen bij Marco de Groot, penningmeester Stichting Vrienden Joods Hospice Immanuel of bij Sasja Martel, directeur van het hospice. Tel. 020-4420676 of Vrienden@joodshospiceimmanuel.nl.

**Deze Nieuwsbrief werd gesponsord.
Wilt u ook een Nieuwsbrief sponsoren?
Neem dan contact met ons op.**

Colofon

Stichting Joods Hospice Immanuel

Amstelveenseweg 665

1081 JD Amsterdam

T (020) 4420676

E info@joodshospiceimmanuel.nl

www.joodshospiceimmanuel.nl

Stichting Vrienden Joods Hospice Immanuel

Amstelveenseweg 665

1081 JD Amsterdam

Info: 020-4420676

Donaties: ABNAMRO NL59ABNA0455444277

Als u een gift overmaakt dan svp bij de omschrijving uw postcode en huisnummer vermelden. De bank vermeldt het namelijk niet meer.

Bestuur Joods Hospice Immanuel

Samu de Leeuw (voorzitter)

Raymond Schloss (secretaris)

Dennis Leib (penningmeester)

Margreet Shabi (lid)

Marion van Geuns (lid)

Bestuur Vrienden Joods Hospice Immanuel

Raymond Schloss (voorzitter)

Margreet Shabi (secretaris)

Marco de Groot (penningmeester)

Bram Haas (lid)

Marion van Geuns (lid)

Directie en staf

Sasja Martel (directeur)

Ruben van Coevorden

(hospicearts/medisch adviseur)

Nannette Blitz-Verdooner

(coördinator vrijwilligers)

Debora Walg (coördinator vrijwilligers)

Irit Suissa (coördinator vrijwilligers/

fondsenwerving)

Jansje Stodel (donateursadministratie)

Emma Linssen (donateursadministratie)

Redactie

Margreet Shabi, Jansje Stodel, Samu de Leeuw, Sasja Martel

Fotografie

Anna Sanders, Irit Suissa, Nannette Blitz, Sasja Martel

Grafische vormgeving

Luna 3, Utrecht

Druk

Grafische Industrie de Marne